

SVEA HOVRÄTT
Avdelning 02
Rotel 020107

DOM
2015-02-13
Stockholm

Mål nr
T 4037-13

Sid 1 (10)

KÄRANDE

1. Storm Real Estate ASA
Dronning Mauds gade 3
Postboks, 1357 Vika
Oslo
Norge

2. Tiberton Yard Ltd
Karasisaki 6, City House
P.C. 3032
Limassol
Cypern

Ombud för 1 och 2: Advokaterna Jonas Benedictsson och Anders Nilsson
Baker & McKenzie Advokatbyrå KB
Box 180
101 23 Stockholm

SVARANDE

Russian Real Estate Investment Company AB (publ), 556653-9705
Hovslagargatan 5 B
111 48 Stockholm

Ombud: Advokaten Hans Dahlberg Kolga och jur.kand. Filippa Sjöstedt
Setterwalls Advokatbyrå AB
Box 1050
101 39 Stockholm

SAKEN

Klander av skiljedom meddelad i Stockholm den 12 mars 2013, se bilaga A

HOVRÄTTENS DOMSLUT

1. Hovrätten ogillar käromålet.
2. Hovrätten förpliktar Storm Real Estate ASA och Tiberton Yard Ltd att solidariskt ersätta Russian Real Estate Investment Company AB för rättegångskostnader med

Dok.Id 1152605

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00	08-561 675 09	måndag – fredag
103 17 Stockholm		08-561 675 00		09:00-15:00
		E-post: svea.avd2@dom.se		
		www.svea.se		

140 000 kr, allt avseende ombudsarvode, samt betala ränta på beloppet enligt 6 §
räntelagen från dagen för hovrättens dom tills betalning sker.

BAKGRUND

Genom den nu aktuella skiljedomen ogillades ett skadeståndsyrkande som Storm Real Estate ASA (Storm) hade framställt mot Russian Real Estate Investment Company AB (publ) (Ruric). Genom skiljedomen avgjordes även andra frågor. Skiljemannen förpliktade Storm och Tiberton Yard Ltd (Tiberton), ett dotterbolag till Storm som också var part i skiljeförfarandet, att ersätta Rurics skiljedomskostnader samt förordnade att Storm och Tiberton, parterna emellan, skulle bära kostnaderna för skiljeförfarandet.

Storm gjorde i skiljeförfarandet gällande att Ruric hade brutit mot ett tilläggsavtal (Tilläggsavtal SA2) dels genom att hävda ställning som borgenär i förhållande till ZAO Grifon (Grifon) – ett dotterbolag till Tiberton och dotterdotterbolag till Storm – dels genom att väcka talan mot Grifon i Ryssland med yrkande om betalning för fordringar som Ruric hade överlåtit till Tiberton. Avtalsbrotten medförde enligt Storm att Ruric hade ådragit sig skadeståndsskyldighet mot Storm.

Skiljetvisten beskrivs utförligare i skiljedomen, som i översättning till svenska ombesörjd av Storm och Tiberton bifogas som bilaga A.

YRKANDEN

Storm och Tiberton har yrkat att hovrätten ska upphäva punkterna 3, 4 och 6 i skiljedomens domslut.

Ruric har bestritt yrkandet.

Parterna har yrkat ersättning för rättegångskostnader.

GRUNDER

Storm och Tiberton

Skiljemannen har överskridit sitt uppdrag. Alternativt har det, utan Storms och Tibertons vållande, förekommit sådant fel i handläggningen som sannolikt har inverkat på utgången. Skiljemannen har grundat sin skiljedom på rättsfakta som inte åberopats i målet, eller på ogillande av rättsfakta som svaranden genom sitt agerande får anses ha accepterat, alternativt genom försumlig processledning underlåtit att upplysa parterna om hur skiljemannen uppfattat deras talan. Punkten 3 i domslutet har därför påverkats och fått en oriktig utgång. Kostnadsfördelningen i punkterna 4 och 6 har som en följd av skiljemannens uppdragsöverskridande och/eller fel i handläggningen blivit oriktig. Nämnade tre punkter i skiljedomens domslut ska därför upphävas.

Skiljemannen har i sin bedömning utgått från att talan om avtalsbrott och därmed skadeståndsskyldighet i sig var föremål för skiljemannens prövning, trots att motsvarande invändningar inte gjordes gällande av Ruric. Alternativt får det genom Rurics agerande anses stå klart, att Ruric accepterade påståendet om avtalsbrott, men skiljemannen prövade ändå påståendet och kom fram till att avtalsbrott inte begåtts. Skiljemannen har på så sätt överskridit sitt uppdrag genom att döma över icke åberopade omständigheter, alternativt begått handlägningsfel genom försumlig processledning eftersom skiljemannen underlåtit att upplysa parterna om hur skiljemannen uppfattade deras talan. Handlägningsfelet utgör klandergrund eftersom det direkt har påverkat utgången i domslutet, punkt 3.

Uppdragsöverskridandet alternativt handlägningsfelet har haft direkt inverkan även på kostnadsfördelningen; såväl Storm som Tiberton har ålagts ersättningsskyldighet gentemot Ruric enligt punkt 4 och ansvar parterna emellan för kostnaden för förfarandet enligt punkt 6. Tiberton har ålagts ersättningsskyldighet och kostnadsansvar trots att bolagets talan bifölls.

Ruric

Skiljemannen har inte överskridit sitt uppdrag. Det har inte heller förekommit fel i handläggningen som sannolikt har påverkat utgången i målet. Skiljemannen har inte grundat domen i målet på icke åberopade rättsfakta, inte heller på ett ogillande av rättsfakta som svaranden genom sitt agerande får anses ha accepterat. Skiljemannen har inte underlåtit att upplysa parterna om hur skiljemannen uppfattade deras talan.

Skiljemannen prövade endast de frågor som var föremål för invändning från Ruric. Skiljemannen dömde alltså inte över icke åberopade rättsfakta och gick heller inte utanför ramarna för processen som sådan. Därmed överskred inte skiljemannen sitt uppdrag. Det står vidare klart att även om skiljemannen skulle ha begått det påstådda uppdragsöverskridandet, har det inte påverkat utgången i skiljeförfarandet. Om domen, trots sin ordalydelse, ska tolkas som Storm och Tiberton gör gällande, så har skiljemannen i vart fall funnit att Storm mot Rurics bestridande inte förmått visa kausalitet mellan brotten mot Tilläggsavtal SA2 och Storms påstådda skada. Utgången påverkades därmed inte av det påstådda uppdragsöverskridandet.

Skiljemannen har prövat Rurics invändningar såsom Ruric har redogjort för dem. Det finns således ingen skillnad mellan hur skiljemannen uppfattade talan och hur den angavs av Ruric. Därmed finns inget som skiljemannen försummat att upplysa Storm och Tiberton om. Skiljemannen gjorde sig alltså inte skyldig till något handläggningsfel.

Under alla omständigheter påverkades inte utgången i skiljeförfarandet av det påstådda handläggningsfelet. Storm har inte förmått redogöra för och bevisa någon koppling mellan Tilläggsavtal SA2 och den ryska processen. Denna grundläggande brist i Storms talan skulle inte ha kunnat botas av ytterligare processledning av skiljemannen.

UTVECKLING AV TALAN

Storm och Tiberton

Storm påstod i skiljemålet dels att Ruric hade begått avtalsbrott mot Tilläggsavtal SA2 – dvs. det avtal enligt vilket Ruric till Tiberton överlät fordringar – genom att hävda ställning som borgenär i förhållande till bolaget Grifon och genom åtgärden att väcka talan mot Grifon med yrkande om betalning för de överlåtna fordringarna, dels att Ruric därför hade ådragit sig skadeståndsskyldighet mot Storm. Storm påstod vidare att bolaget drabbats av skada som en direkt följd av avtalsbrottet och att Ruric var skadeståndsskyldigt med visst belopp. Detta framgår av skiljedomen, punkterna 32-35.

I denna del invände Ruric att Storm inte var berättigat till skadestånd av Ruric eftersom Storm inte drabbats av skada genom Rurics åtgärd att väcka talan mot Grifon. Ruric påstod även att Storm saknade anledning och skyldighet att ådra sig kostnader hänförliga till Rurics åtgärd att väcka talan mot Grifon. Detta framgår av skiljedomen, punkterna 42-44.

Ruric invände dock inte mot själva ansvarsgrunden, det vill säga Storms påstående att Ruric genom att väcka talan mot Grifon hade begått ett avtalsbrott gentemot Storm. Ruric invände inte heller mot skadeståndsskyldighet i och för sig. Följaktligen anges ingenting härom i skiljedomen, punkterna 42-44.

Med andra ord invände Ruric mot Storms påstående om kausalitet och storleken på påstådd skada men inte mot påståendet om avtalsbrott och inte heller mot skadeståndsskyldighet i och för sig.

Trots detta har prövade skiljemannen sistnämnda frågor, vilket framgår i punkt 64 i skiljedomen:

”Enligt skiljdomarens uppfattning har Storm inte förklarat på vilket sätt Rurics handlande utgör ett avtalsbrott gentemot Storm. Storm har inte åberopat någon specifik bestämmelse i SA2 som skulle berättiga Storm till skadestånd från Ruric

i detta avseende. Enbart den omständigheten att Storm är part i SA2 och (frivilligt) påtagit sig kostnader för ZAO Grifons försvar mot Ruric ger inte Storm en självständig rätt till skadestånd [Storm och Tibertons understrykning] från Ruric enligt SA2.”

Skiljemannens resonemang i punkt 64 bygger på en invändning som Ruric inte gjort, dvs. att det av Storm skulle erfordras ytterligare åberopanden gällande påstått avtalsbrott trots att Ruric ej invänt mot påståendet och/eller att Storm som part i Tilläggsavtal SA2 inte skulle ha rätt (i och för sig) att rikta skadeståndsanspråk mot Ruric. Skiljemannen borde i stället ha inlett med att konstatera att Ruric begått avtalsbrott genom att i ond tro stämma för betalning under reverser som Ruric hade sålt och således inte längre kunde göra gällande.

Skiljemannens analys resulterade i ogillande av större delen av de skadeståndsanspråk som Storm framställde.

Vidare underlät skiljemannen genom försumlig processledning att upplysa parterna om att skiljemannen uppfattat deras talan på så sätt att skiljemannen hade att pröva om avtalsbrott förelåg som medförde att Storm kunde kräva skadestånd. Skiljemannen upplyste inte om detta vid den muntliga förhandlingen.

Ruric

I skiljeförfarandet invände Ruric mot Storms och Tibertons talan med flera alternativa bestridandegrunder och påstod i första hand att Tilläggsavtal SA2 slutligt reglerats av ett förlikningsavtal som inte var föremål för skiljeförfarandet. För det fall skiljemannen ansåg att så inte var fallet invände Ruric att (i) Storm inte hade rätt att yrka skadestånd av Ruric, dels eftersom Storm inte var part i den ryska rättegången, dels eftersom Storm inte orsakats någon skada med anledning av rättegången. Ruric invände vidare (ii) att Storm saknade såväl skyldighet som anledning att ådra sig kostnader för Grifons räkning. Ruric invände också (iii) mot att det skulle finnas något samband mellan Rurics agerande och Storms påstådda skada samt (iv) mot skadans storlek, bl.a. då Storm och Tiberton inte begränsat sin påstådda skada.

Det är tydligt att skiljemannen har prövat om Storm hade rätt att kräva skadestånd av Ruric mot bakgrund av att annan part var den som blivit instämd i Ryssland och ingenting annat. Skiljemannen har alltså inte enskilt prövat om avtalsbrott förelåg, utan endast om något avtalsbrott som kunde ge Storm rätt till skadestånd förekommit.

I domskälen, punkt 62, har skiljemannen identifierat den första frågeställningen enligt följande.

”Frågan är om Rurics handlande utgör ett avtalsbrott mot SA2 som ger Storm rätt till ersättning för de kostnader som lagts ner för att biträda ZAO Grifon i rättegången.”

Redan inledningsvis har skiljemannen slagit fast att det är fråga om *Storm* har rätt till ersättning för Grifons kostnader på grund av avtalsbrott, i enlighet med vad Ruric har invänt. Frågan ska inte tolkas som att skiljemannen avsåg att pröva om avtalsbrott i och för sig förelegat utan är kopplad till Rurics invändning om att ett avtalsbrott under Tilläggsavtal SA2 under alla förhållanden inte ger Storm rätt att kräva ersättning för kostnader som rör Grifons försvar i rättegången i Ryssland där Storm inte var part.

Att prövningen inte endast avsåg frågan om ett avtalsbrott mot Tilläggsavtal SA2 som en enskild omständighet förstärks även av skiljemannens redovisning av bakgrunden i skiljedomen punkten 16:

”De huvudfrågor som ska avgöras av Skiljedomaren är (i) om Rurics väckande av talan mot ZAO Grifon i augusti 2012 i syfte att driva in en fordran enligt ett av Låneavtalen utgör ett avtalsbrott mot SA2 som ger Storm rätt till skadestånd från Ruric...”. [Rurics understrykning.]

Skiljemannen har inte prövat om avtalsbrott har begåtts utan om *Storm* kan ha rätt till skadestånd från Ruric på grund av ett avtalsbrott mot Tilläggsavtal SA2, vilket motsvarar Rurics invändning. Även av övriga av Storm och Tiberton åberopade citat framgår tydligt av ordalydelsen att skiljemannen endast prövat om *Storm* kan kräva

ersättning från Ruric under Tilläggsavtal SA2. I fokus för skiljemannens bedömning ligger inte avtalsbrottet i sig. Det stämmer inte att skiljemannen har ogillat påståendet att avtalsbrott begåtts; skiljemannen har inte prövat om avtalsbrott i sig är begånget.

DOMSKÄL

Hovrätten har avgjort målet utan huvudförhandling.

Parterna har som skriftlig bevisning åberopat skiljedomen. Storm och Tiberton har åberopat ett utlåtande av professorn Bengt Lindell.

Hovrättens bedömning

Parternas talan i skiljeförfarandet rörande Storms skadeståndstalan avseende processkostnader i Ryssland kan sammanfattas på följande sätt. Storm påstod att Ruric hade gjort sig skyldigt till avtalsbrott som hade orsakat Storm skada. Ruric invände bl.a. att bolaget inte hade gjort sig skyldig till något avtalsbrott som orsakat Storm skada, men Ruric varken erkände eller förnekade att bolaget i och för sig hade gjort sig skyldigt till avtalsbrott.

I skiljedomen punkt 62 har skiljemannen identifierat den fråga som ska prövas, nämligen om Rurics faktiska handlande – vilket åtminstone i allt väsentligt synes ha varit ostridigt i skiljeförfarandet – utgjort ett avtalsbrott mot Storm som berättigar bolaget till ersättning av Ruric. I punkt 67 har skiljemannen redovisat sin slutsats att så inte är fallet. Punkterna 63-66 innehåller som helhet en prövning av den identifierade frågan. I punkt 64 har skiljemannen anfört dels att Storm inte har ”förklarat på vilket sätt Rurics handlande utgör ett avtalsbrott mot Storm”, dels att Storm inte har ”åberopat någon specifik bestämmelse i [avtalet] som skulle berättiga Storm till skadestånd.” Det som skiljemannen sålunda anfört innebär enligt hovrätten inte att skiljemannen underkänt eller ifrågasatt att det påstådda avtalsbrottet hade begåtts. Det framstår som endast ett konstaterande av hur Storms talan i denna del var beskaffad. Enligt hovrättens mening har skiljemannen således inte tagit ställning till om det påstådda avtalsbrottet hade begåtts eller inte begåtts. Skiljemannen har i stället gjort sitt konstaterande inom ramen

för sin prövning av om den av Storm påstådda skadan hade orsakats av det av Storm påstådda avtalsbrottet, en prövning som mynnade ut i slutsatsen att bevisningen i skiljeförfarandet inte styrkte Storms påståenden. Med hänsyn till att Ruric inte förnekat (men heller inte erkänt) att bolaget gjort sig skyldigt till det påstådda avtalsbrottet, men väl bestritt att bolaget gjort sig skyldigt till avtalsbrott som berättigade Storm till skadestånd, framstår skiljemannens konstaterande och prövning som adekvata och väl förenliga med uppdraget. Enligt hovrättens bedömning har skiljemannen alltså inte överskridit sitt uppdrag.

Eftersom hovrätten således funnit att skiljemannen inte har prövat om Ruric i och för sig gjort sig skyldigt till det påstådda avtalsbrottet, kan ett sådant handläggningsfel som Storm och Tiberton gör gällande inte ha förekommit.

Sammanfattningsvis har hovrätten funnit att skiljemannen inte har överskridit sitt uppdrag samt att handläggningsfel inte förekommit. Käromålet ska därför ogillas.

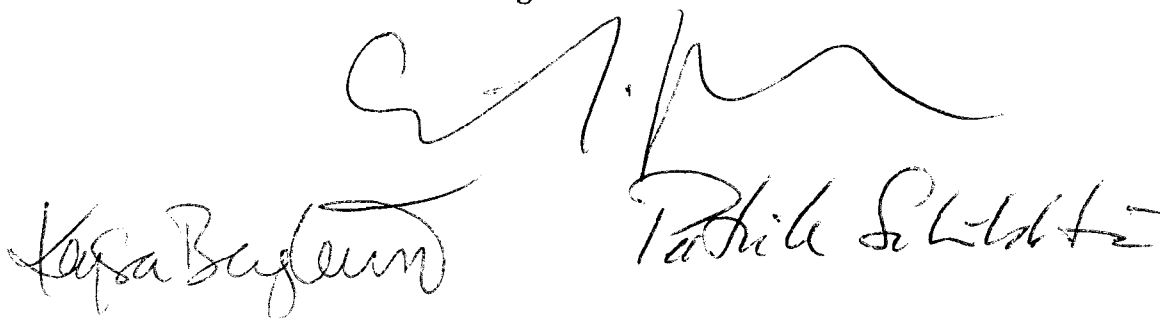
Rättegångskostnader

Med anledning av utgången i målet ska Storm och Tiberton ersätta Rurics rättegångskostnader. Yrkat belopp är skäligt.

Övrigt

Det saknas skäl att tillåta överklagande av hovrättens dom (43 § andra stycket lagen [1999:116] om skiljeförfarande).

Hovrättens dom får inte överklagas.

The block contains two handwritten signatures. On the left is the signature of Kajsa Bergkvist, and on the right is the signature of Patrik Schöldström. Above these signatures is a large, stylized handwritten mark that appears to be a signature or a set of initials.

I avgörandet har deltagit hovrättslagmannen Christine Lager samt hovrättsråden Kajsa Bergkvist och Patrik Schöldström, referent.

Ink. till Svea hovrätt
REGISTRATORSKONTORET
2013 -04- 26

Bilaga A

SKILJEDOMSINSTITUTET

VID STOCKHOLMS HANDELSKAMMARE

SVEA HOVRÄTT	
Avd. 2	
Dnr. T. 4037/13	
Ink	2013 -04- 26
Aktbil.	3

SKILJEDOM

Skiljeförfarande nr.

125/2012 mellan

1. Tiberton Yard Ltd och 2. Storm Real Estate ASA

Kärande

och

Russian Real Estate Investment Company AB (publ)

Svarande

inför

Therese Isaksson, ensam skiljedomare

Avgiven den 12 mars 2013

Säte för skiljeförfarandet är Stockholm, Sverige

KÄRANDE

1. Tiberton Yard Ltd, org nr 201497, Karasisaki 6,
City House, P.C. 3032, Limassol, Cypern
2. Storm Real Estate ASA, org nr 990727007,
Dronning Mauds gade 3, Postboks 1357, Vika, Oslo, Norge

Ombud:

Jonas Benedictsson, Anders Fast och Anders Nilsson
Baker & McKenzie Advokatbyrå KB, Box 180, 101 23 Stockholm
T: +46 (0) 8 566 177 00, D: +46 (0) 8 566 177 26
E: jonas.benedictsson@bakermckenzie.com, anders-fast@bakermckenzie.com,
anders.nilsson@bakermckenzie.com

SVARANDE:

Russian Real Estate Investment Company AB (publ), org nr 56653-9705, Hovslagargatan
5B, 111 48 Stockholm, Sverige

Ombud:

Hans Dahlberg Kolga och Filippa Sjöstedt
Setterwalls Advokatbyrå, Box 1050, 101 39 Stockholm
T: +46 (0) 8 598 890 00, D: +46 (0) 8 598 890 39, M: +46 (0) 70 543 95 80
E: hans.dahlbergkolga@setterwalls.se, filippa.sjostedt@setterwalls.se

ENSAM SKILJEDOMARE:

Therese Isaksson
Advokatfirman Lindahl KB, Box 1065, 101 39 Stockholm, Sverige T: +46 (0) 8
527 70 800, D: +46 (0) 8 527 70 862, M: +46 (0) 766 170 862 E:
therese.isaksson@lindahl.se

BAKGRUND

Parterna

1. Storm Real Estate ASA ("**Storm**"), är ett norskt aktiebolag, bildat 2007 och noterat på Oslobörsen. Storms affärsstrategi är att bygga upp ett ledande fastighetsbolag genom förvärv och förvaltning av kommersiella fastigheter i Ryssland, EES och annorstädes. Storm äger för närvarande två kontorsfastigheter i Moskva och St Petersburg genom dotterbolag. Storm har ett filialkontor i Moskva.
2. Tiberton Yard Ltd ("**Tiberton**") är ett privat aktiebolag registrerat på Cypern och är ett dotterbolag till Storm.
3. Russian Real Estate Investment Company AB (publ) ("**Ruric**") är ett svenskt publikt aktiebolag bildat 2004 och noterat på First North i Stockholm. Ruric investerar egna medel i fastighetsprojekt och attraherar investerare till olika byggprojekt. Ruric har fastighetstillgångar i St Petersburg och är också involverat i utvecklingsprojekt i Ryssland.

Tvisten

Förvärvet av ZAO Grifon

4. Den 27 maj 2008, träffade Tiberton och Ruric ett köpeavtal ("**Köpeavtalet**"). Enligt Köpeavtalet förvärvade Tiberton samtliga aktier i det privata aktiebolaget Grifon ("**ZAO Grifon**") från Ruric. Storm var inte part i Köpeavtalet. ZAO Grifon är en rysk juridisk person och registrerad ägare till "Grifon House", en kommersiell fastighet i St Petersburg. ZAO Grifon är för närvarande i slutändan helägt av Storm. Den ursprungliga köpeskillingen var 29 miljoner USD men detta omförhandlades senare till ett lägre belopp.

Tilläggsavtalen

5. Köpeavtalet kompletterades senare med tre Tilläggsavtal som reglerade olika frågor. Tilläggsavtal nr. 2 ("**SA2**") vilket är det relevanta avtalet i den föreliggande tvisten, ingicks den 31 mars 2009 mellan parterna Tiberton, Ruric och Storm. Huvudsyftet med SA2 var att avtala om regleringen av vissa internskulder mellan ZAO Grifon och Ruric.
6. Enligt SA2 överlät Ruric till Tiberton ett antal fordringar på ZAO Grifon enligt fyra olika låneavtal. I § 2 i SA2 avtalades att Ruric "...överlåter härmed till [Tiberton] sin rätt att kräva återbetalning av alla existerande fordringar på ZAO Grifon per dagen för undertecknandet av detta [SA2]". "Rätten att kräva återbetalning av fordringar på ZAO Grifon" hänvisade specifikt till fyra (4) olika låneavtal mellan Ruric i egenskap av borgenär och ZAO Grifon i egenskap av gäldenär, ingångna den 8 augusti 2007, 24 november 2004, 30 oktober 2006 respektive den 25 april 2007.

("Låneavtalen"). Låneavtalen innehöll skiljeklausuler som hänvisade till skiljeförfarande i Sverige. § 3 i SA2 anger det totala värdet för de "överlåtna fordringarna" till USD 9.385.969,22 och Tiberton erlade sedermera alla avtalade betalningar till Ruric.

Förlikningsavtalet

7. Under mellantiden hade det emellertid uppkommit problem avseende ZAO Grifon rörande vissa tjänster som påstods ha levererats till ZAO Grifon och även rörande äganderätten till viss utrustning. Samtliga utestående frågor löstes genom Förlikningsavtalet, vilket ingicks den 25 november 2010 mellan parterna Ruric, Storm och Pete Limited. Pete Limited var ett helägt dotterbolag till Storm, till vilket aktierna i ZAO Grifon under mellantiden hade överlåtits. § 1.1 i Förlikningsavtalet hänvisar specifikt till Köpeavtalet och Tilläggsavtalen, inklusive SA2.
8. Enligt Förlikningsavtalet iklädde sig Pete Limited och Storm ytterligare betalningsförpliktelser gentemot Ruric som "Förlikningslikvid". Pete Limited och Storm förband sig också att göra vissa betalningar till en tredje part. Samtliga dessa betalningar verkställdes därefter av Pete Limited och Storm.
9. I § 5.4 stadgas att *"Förlikningslikviden ska omfatta alla fordringar, viten, straffavgifter och skadeståndsanspråk som parterna kan rikta mot varandra enligt [Köpeavtalet]."*
10. § 6 hade rubriken *"Fullständig och slutlig reglering"* och stadgar att *"Detta Förlikningsavtal ska utgöra en fullständig och slutlig reglering av parternas mellanhavanden enligt de avtal som anges i § 1.1 ovan och eventuella relaterade avtal..."*.
11. Förlikningsavtalet, Köpeavtalet och SA2 innehåller skiljeklausuler (som hänvisar till skiljeförfarande i Sverige).

Efterföljande händelser

12. I juli 2012 påkallade Ruric skiljeförfarande mot ZAO Grifon vid Arbitrazh Court för St Petersburgs och Leningrads Oblast (den **"Ryska domstolen"**) med krav på betalning från ZAO Grifon av cirka 2 miljoner USD enligt ett av Låneavtalen. Ryska domstolen upptog målet till prövning och instämde ZAO Grifon.
13. Den 9 juli 2009 utfärdade Ruric en pressrelease: *"Ruric har påkallat skiljeförfarande mot Storm Capital vid rysk domstol"* och fortsatte: *"Idag har Ruric anhängiggjort talan mot Storm Capital angående en fordran på grund av en tidigare transaktion relaterad till Grifon House köpcentra"*.
14. I augusti 2012 mottog ZAO Grifon kallelse från den Ryska domstolen till en första förhandling den 19 september 2012. Vid denna förhandling flyttades målet till en ny förhandling den 14 november 2012. Ruric återkallade därefter sin talan och vid förhandlingen den 14 november avskrev den Ryska domstolen målet med prejudicerande verkan. ZAO Grifon yrkade inte någon ersättning för sina rättegångskostnader i målet inför den Ryska domstolen.

15. Den 15 november 2012 offentliggjorde Ruric en pressrelease med rubriken *"Ruric AB återkallar krav rörande Grifon House"* som vidare angav: *"Ruric AB återkallar sin talan mot CJSC Grifon, ett dotterbolag till Storm Real Estate ASA, rörande köpcentret Grifon House. Idag avskrevs målet vid Domstolen för St Petersburg och Leningrad Oblast."*

16. De huvudfrågor som ska avgöras av Skiljedomaren är (i) om Rurics väckande av talan mot ZAO Grifon i augusti 2012 i syfte att driva in en fordran enligt ett av Låneavtalen utgör ett avtalsbrott mot SA2 som ger Storm rätt till skadestånd från Ruric, (ii) om Rurics pressrelease den 9 juli 2012 är ett brott mot lojalitetsplikten enligt SA2, som ger Storm rätt till skadestånd från Ruric för förlorat renommé samt (iii) om Tiberton har rätt till fastställelse av att Tiberton, och inte Ruric, genom ingåendet av SA2 blev rätt borgenär enligt samtliga Låneavtal (dvs. de som är förtecknade i § 2 i SA2).

TILLÄMPLIG LAG OCH TVISTLÖSNING

17. Tillämplig lag och tvistlösning regleras inte specifikt i SA2 men i alla frågor som inte specifikt reglerats i avtalet hänvisar SA2 till Köpeavtalet och Tilläggsavtal nr. 1. Artikel 18 i Köpeavtalet reglerar tillämplig lag och tvistlösning. Bestämmelsen lyder:

Artikel 18.1

"Svensk lag ska tillämpas på Köpeavtalet, med undantag för tvingande rysk lag rörande överlåtelse av äganderätten till de i aktieboken för Målbolaget registrerade Aktierna, och statlig registrering av styrelseändringar i Målbolaget i det förenade statliga bolagsregistret för den Ryska Federationen."

Artikel 18.2

"Tvist som uppstår i anledning av Köpeavtalet ska slutligen avgöras genom skiljedom enligt Skiljedomregler för Stockholms Handelskammars Skiljedomsinstitut."

Artikel 18.3

"Skiljenämnden ska bestå av tre skiljemän, om inte Parterna gemensamt enas om en skiljeman och om den ensamme skiljemannens identitet. Skiljeförfarandets säte ska vara Stockholm, Sverige. Språket för förfarandet ska vara engelska."

18. Då Kärandena åberopar SA2 har parterna, med avsteg från Artikel 18.2 och 18.3, under loppet av skiljeförfarandet överenskommit och bekräftat att skiljeförfarande ska genomföras enligt Regler för Förenklat Skiljeförfarande för Stockholms Handelskammars Skiljedomsinstitut ("**SCC**" respektive "**SCC:s Regler för Förenklat Skiljeförfarande**"), med Therese Isaksson som ensam skiljedomare. Detta antecknades i protokoll från telefonmöte som hölls den 18 december 2012, vilket mottogs av Parterna den 19 december 2012.

FÖRFARANDET

19. Kärandena ingav påkallelseskraft den 12 september 2012. Kärandena och Svaranden utväxlade flera skriftliga inlagor med SCC i vilka parterna bland annat informerade SCC om sin överenskommelse att tillämpa SCC:s Regler för Förenklat Skiljeförfarande med Therese Isaksson som ensam skiljedomare.

20. SCC informerade i brev den 12 december 2012 om att parterna med lika delar hade inbetalat förskottsbeloppet, uppgående till EUR 13 400, och hänsköt målet till Skiljedomaren med en erinran att skiljedom skulle meddelas senast den 12 mars 2013.
21. Parterna har ingivit tre inlagor vardera. Kärandenas käromål ingavs den 1 december 2012 och en andra inlaga den 25 januari 2013. Svarandens svaromål ingavs den 11 januari och en andra inlaga den 8 februari 2013. Kostnadsyrkanden ingavs den 27 februari och kommentarer till dessa den 4 mars 2013. Målet har beretts på telefonmöten den 18 december 2012 och 14 februari 2013 och genom kommunikation via e-post.
22. Huvudförhandling hölls den 21 februari på Advokatfirman Lindahls kontor. Einar Pedersen, CFO och administrativ chef för Storm hördes på begäran av Kärandena.

YRKANDEN

Kärandena

23. Tiberton yrkar fastställelse av att Tiberton, och inte Ruric, genom ingåendet av SA2 blev rätt borgenär enligt samtliga Låneavtal (dvs. de som är förtecknade i § 2 i SA2).
24. Storm yrkar att Skiljedomaren ska ålägga Ruric att utge skadestånd till Storm med NOK 15,625 och SEK 985,656 jämte ränta enligt §§ 4 och 6 i den svenska räntelagen (1975:635) från den 21 december 2012 tills full betalning erlagts.
25. Vidare yrkar Tiberton och Storm att Skiljedomaren ska ålägga Ruric att ersätta Tiberton och Storm för deras kostnader för ombudsarvoden och övriga kostnader jämte ränta därpå enligt § 6 i den svenska räntelagen (1975:635) från dagen för avgivande av skiljedom tills betalning erlagts samt att, parterna emellan, bära alla kostnader för skiljeförfarandet.

Svaranden

26. Ruric vitsordar att Tiberton, och inte Ruric, blev rätt borgenär enligt de Låneavtal som anges i § 2 of i SA2 genom ingåendet av SA2.
27. Ruric bestrider Storms skadeståndsyrkande och yrkar att detta ska avvisas eller avslås. Vad angår det yrkade skadeståndet för förlorat renommé (SEK 100.000) vitsordas inte något belopp som skäligt i sig. Vad angår den andra delen av Storms yrkande bestrider Ruric inte beräkningen av kapitalbeloppet i sig eller att Storm de facto utgivit yrkade belopp. Ett belopp på SEK 80.000 vitsordas som skäligt i sig för samtliga kostnadsposter (undantagandes förlorad renommé). Ränteberäkningen bestrids inte.
28. Vidare yrkar Ruric att Skiljedomaren ska förelägga Tiberton och Storm att ersätta Ruric för samtliga kostnader för ombudsarvoden och övriga kostnader, jämte ränta därpå enligt § 6 i den svenska räntelagen (1975:635), från dagen för avgivande av skiljedom tills betalning erlagts samt att, parterna emellan, bära samtliga kostnader för skiljeförfarandet.

SAMMANFATTNING AV JURIDISKA GRUNDER OCH UTVECKLING AV PARTERNAS RESPEKTIVE TALAN

29. Till stöd för sina yrkanden har båda parterna har utvecklat sin talan i skriftliga inlagor och muntligen under huvudförhandlingen. Skiljedomaren har noga övervägt de argument som framlagts av parterna. Parternas framställningar kommer emellertid inte att återges i sin helhet i denna skiljedom; en sammanfattning presenteras nedan.

Fastställelseyrkandet

Tiberton

30. Enligt SA2 överlät Ruric samtliga Låneavtal till Tiberton. Eftersom Ruric har åsidosatt överlåtelsen och trots denna i ond tro utgivit sig för att vara borgenär har Tiberton rätt till fastställelse av att Tiberton, och inte Ruric, genom ingåendet av SA2 blev rätt borgenär visavi ZAO Grifon enligt Låneavtalen. Alla yrkanden bestreds av Ruric i dess yttrande över påkallelsekriften och fastställelseyrkandet hade inte medgivits vid tidpunkten för Storms käromål.

Ruric

31. Genom ingåendet av SA2 var Ruric inte längre rätt borgenär enligt Låneavtalen. Ruric vitsordar att Tiberton - och inte Ruric - blev rätt borgenär i förhållande till ZAO Grifon enligt samtliga Låneavtal genom ingåendet av SA2. Detta har inte bestridits i skiljeförfarandet och yrkandet om fastställelse är obehövligt.

Skadeståndsyrkandet

Storms talan

Rurics avtalsbrott och brott mot lojalitetsplikt

32. Ruric har uppsåtligt brutit mot SA2 genom att (i) hävda rättigheter som borgenär och genom att väcka talan för att utöva dessa rättigheter mot gäldenären ZAO Grifon enligt ett av Låneavtalen (daterat den 24 november 2004), trots vetskap om att inga sådana rättigheter existerade, samt (ii) genom att väcka talan mot ZAO Grifon vid den Ryska domstolen i juli 2012 trots skiljeavtalet (i SA2 eller samtliga övriga avtal mellan de inblandade parterna).
33. Ruric har även brutit i sin lojalitetsplikt enligt SA2 genom att (i) den 9 juli 2012 uppsåtligt publicera en pressrelease som felaktigt angav att Ruric hade väckt talan mot Storm Capital vid den Ryska domstolen, när talan de facto väckts mot ZAO Grifon, samt (ii) genom att vägra att publicera en rättelse med en bekräftelse och/eller förklaring att de rättsliga åtgärderna mot Storm och dess koncernbolag saknade grund. Pressreleasen den 15 november 2012 uppfyllde inte Storms krav på att den felaktiga informationen skulle rättas till och lyckades inte begränsa den skada som orsakats av den första pressreleasen.
34. Följaktligen är den rättsliga grunden för skadestånd uppenbarligen ett avtalsbrott mot SA2. Rurics handlande utgör enligt Kärändenas mening, inte bara ett uppenbart avtalsbrott mot SA2 utan kan även vara straffbart, även om detta inte åberopas som en fristående rättslig grund för yrkandet. I alla händelser är det irrelevant om Storms yrkande är grundat på omständigheter som direkt omfattas av SA2 eller inte, eftersom de relevanta händelserna och åtgärderna är direkt hänförliga till SA2 och därför omfattas av skiljeklausulen i SA2.

35. Storms kostnader har förorsakats av Rurics avtalsbrott mot SA2. På grund av den talan som väcktes av Ruric mot ZAO Grifon i den Ryska domstolen tvingades Storm att vidta rättsliga åtgärder (i) för att hjälpa ZAO Grifon och (ii) för att skydda sig själv. Storm hade rätt att vidta alla nödvändiga och skäliga åtgärder och försiktighetsmått fram till förhandlingen den 14 november 2012 då alla yrkanden återtogs och Ruric har ett skadeståndsansvar för alla därmed förenade kostnader. Storms renommé har också skadats till följd av Rurics brott mot sin lojalitetsplikt enligt SA2.

Ytterligare om de kostnader Storm påtagit sig

36. Storm är det slutliga moderbolaget för denna del av verksamheten i Stormkoncernen och har i slutändan tagit på sig alla kostnader hänförliga till Ryssland och ZAO Grifon för hela denna sak. ZAO Grifon är inte ett fristående bolag. Det är bildat för ett specifikt ändamål och har en endast en deltidsanställd för bokföringen. Bolagets hela verksamhet sköts av anställda hos Storm och Storm finansierar ZAO Grifons verksamhet genom aktiekapital och lån.
37. De åtgärder som vidtogs av Storm var skäliga och kunde tydligt förutses av Ruric. Det förelåg en uppenbar risk för att Ruric även skulle framställa motsvarande krav avseende de återstående Låneavtal som överlåtits till Tiberton enligt SA2. Ruric bestred under den ryska rättegången ZAO Grifons invändning att det ryska domstolsväsendet saknade behörighet.
38. Storm fick ZAO Grifon att avstå från att yrka ersättning för sina kostnader i den ryska rättegången för att inte äventyra eller försena att målet avskrevs. Det fanns inte heller några utsikter att återvinna de faktiska kostnaderna i den ryska rättegången utan endast vissa omkostnader.
39. Pressreleasen den 9 juli 2012 hade som målsättning att chikanera och skada Stormkoncernen och störa dess verksamhet och dessa konsekvenser har kunnat förutses av Ruric. Storm Capital är Storms asset manager. Storm Capital är en fristående juridisk person men på grund av bolagens likartade namn stördes Storms verksamhet. Storm har gjort vad man kunnat för att begränsa skadan genom att besvara uppkommande frågor, anlita PR-expert och genom att publicera egen information. Storm har även upprepade gånger bett Ruric att (i) återkalla alla krav, och (ii) att förse marknaden med korrekt information. Ruric har underlåtit att förse marknaden med korrekt information.

Förlikningsavtalet

40. Storm bestrider att Förlikningsavtalet skulle förhindra Storm från att väcka talan enligt SA2 mot Ruric. För det första ersätts inte SA2 av Förlikningsavtalet. För det andra ingicks Förlikningsavtalet den 25 november 2010, innan Ruric väckte talan mot ZAO Grifon och begick avtalsbrottet mot SA2. Förlikningsavtalet reglerar inte parternas framtida mellanhavanden.

Uppkommen skada

41. Storm har lidit skada med följande belopp:

a) Kostnader i Ryssland: 105.305 RB (**SEK 23.000**), huvudsakligen avseende reskostnader från Moskva till St Petersburg, översättningar och andra utgifter hänförliga till den ryska rättegången.

b) Kostnader i Sverige: **SEK 14.800**, huvudsakligen för översättning, notarisering etc. av olika handlingar som var nödvändiga eller skäligen avtogs vara nödvändiga för den ryska rättegången.

c) Ombudsarvoden i Sverige och Ryssland: **SEK 454.496**, rådgivning av Baker & McKenzie i Sverige och Ryssland hänförliga till den ryska rättegången, upprättande av inlagor och två inställelser vid förhandlingar i den Ryska domstolen samt förebyggande åtgärder i Sverige.

d) Ombudsarvoden i Norge: **NOK 15.625**, rådgivning till Storm av norska advokater angående åtgärder och procedurer i förhållande till bland annat Oslobörsen.

e) Internkostnader för företagsledningen: **SEK 375.000**, huvudsakligen för tid som nedlagts av Storms företagsledning i Ryssland och i London för att hantera alla frågor som Rurics rättsliga åtgärder gav upphov till, över 150 mantimmar till en genomsnittlig kostnad av SEK 2.500.

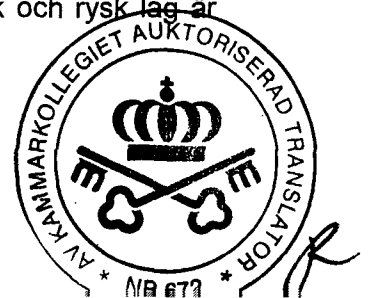
f) PR-konsulter: **SEK 18.360**, anlätades av Storm för att medverka med kommunikationen till marknaden.

g) Förlorat renommé: Den verkliga skadan är sannolikt betydande. Den faktiska skadan för Storm är dock praktiskt taget omöjlig att styrka. Storm yrkar därför endast ett symboliskt skadestånd på **SEK 100.000** i denna del.

Rurics talan

Storms skadeståndsyrkande gällande påstått avtalsbrott i samband med rättegången i den ryska domstolen

42. Storms skadeståndsyrkande för kostnader i samband med rättegången i den Ryska domstolen grundar sig på SA2. Det vitsordas att SA2 förblev gällande efter ingåendet av Förlikningsavtalet. SA2 har emellertid fullständigt och slutligt reglerats genom Förlikningsavtalet och Storms yrkande ska därför avvisas. Inga anspråk enligt Förlikningsavtalet kan prövas i detta skiljeförfarande, inklusive eventuella framtida krav, även om de händelser som utgör det påstådda avtalsbrottet inträffade efter ingåendet av Förlikningsavtalet.
43. Om Skiljedomaren skulle finna att Förlikningsavtalet inte förhindrar Storm från att yrka skadestånd enligt SA2, har Storm i vart fall ingen rätt att kräva skadestånd från Ruric eftersom rättegången i den Ryska domstolen inte vållade Storm någon skada.
44. Ingen av Kärandena var part i målet vid den Ryska domstolen. ZAO Grifon var instämnd som part och inte Storm. Storm hade inget legitimt skäl för att ådra sig kostnader och ingen skyldighet att ta på sig några av ZAO Grifons kostnader. ZAO Grifon är ett fristående bolag med egna självständiga rättigheter och skyldigheter och Ruric orsakade inte detta. Det finns ingen koppling mellan Ruric och den påstådda skadan för Storm.
45. I alla händelser avstod ZAO Grifon från sin rätt att yrka ersättning i den ryska processen efter instruktioner från Storm. Eventuella krav avseende rättegångskostnader i den ryska rättegången skulle behandlats i den ryska rättegången (genom att yrka att domstolen skulle besluta om kostnadsersättning).
46. Storm har en skyldighet att begränsa sin skada. Enligt både svensk och rysk lag är kostnaderna oskäligt höga.

47. Låneavtalen innehöll skiljeklausuler som hänvisade till skiljeförfarande i Sverige. Ett skiljeavtal utgör ett hinder mot ett domstolsförfarande enligt rysk skiljedomslag, om inte annat avtalats mellan parterna. Det fanns inte något skäl för ZAO Grifon/Storm att lägga ner så mycket arbete på ett sådant tidigt stadium, innan det konstaterats om målet kunde upptas till prövning. Storm borde även ha beaktat storleken på det omtvistade beloppet och sett till att inte ådra sig oproportionerliga rättegångskostnader. I alla händelser kan Storm inte tilldömas skadestånd med ett belopp som överstiger vad ZAO Grifon skulle ha tilldömts i den Ryska domstolen.

48. Ruric bestrider att den Ryska domstolen enligt rysk lag inte skulle kunna utdöma ersättning för ombudsarvoden och kostnader till den vinnande parten. Ruric bestrider att ett kostnadsyrkande i den ryska processen skulle ha äventyrat eller försenat att målet avskrevs.

Storms skadeståndsyrkande i anledning av påstått brott mot lojalitetsplikten i samband med pressreleasen.

49. Storms ersättningsyrkande för den skada som orsakades av pressreleasen ska avvisas eftersom det är ett utomobligatoriskt anspråk som faller utanför skiljeförfarandet.

50. Om yrkandet avseende pressreleasen inte skulle avvisas, är det grundat på SA2, enligt vilket anspråk inte får framställas på grund av Förlikningsavtalet av samma skäl som anges ovan.

51. Om yrkandet avseende pressreleasen får prövas ska det i vart fall avslås eftersom det inte uppkommit någon skada för Storm. Storm omnämns inte i någon av pressreleaserna. Storm Capital är en fristående juridisk person.

52. Vidare har Ruric korrigerat det felaktiga uttalandet i den första pressreleasen genom en andra pressrelease, daterad den 15 november 2012, innehållande rätt parter och ett tydligt budskap om att målet i den Ryska domstolen hade återkallats. Således har Ruric efterkommit Storms krav på att (i) återkalla målet och (ii) förse marknaden med korrekt information.

Yrkade belopp

53. Med undantag för det yrkade skadeståndet för förlorat renommé (SEK 100.000), bestrider Ruric inte att Kärändena de facto haft kostnader motsvarande yrkade belopp. Ruric bestrider emellertid att det var nödvändigt att vidta dessa åtgärder i detta skede av rättegången och att det var nödvändigt för Storm att finansiera alla de åtgärder som vidtagits av Kärändena.

54. Även om den Ryska domstolen inte skulle erkänna skiljeklausulen i Låneavtalet skulle det ha räckt för ZAO Grifons försvar att inge SA2 och Förlikningsavtalet. De totala kostnaderna för denna åtgärd skulle vara en bråkdel av vad Kärändena yrkat i detta skiljeförfarande. SEK 80.000 vore ett skäligt belopp i sig för samtliga nedlagda kostnader.

55. Det påstådda antalet mantimmar som nedlagts av Storms företagsledning förefaller kraftigt överdrivet och kan endast motiveras av Storms eget beslut att överarbeta förberedelserna inför den ryska rättegången och Ruric har ingen skyldighet att betala dessa kostnader.

DOMSKÄL FÖR SKILJEDOMEN

Inledning

56. Ingen av parterna har begärt att domskälen för Skiljedomen ska redovisas. Skiljedomaren kommer trots detta att översiktligt redovisa de domskäl som ligger till grund för Skiljedomen.

Tibertons fastställsetalan

57. Det är otvistigt att Tiberton, och inte Ruric, genom ingåendet av SA2, blev rätt borgenär enligt samtliga Låneavtal (dvs. de som är förtecknade i § 2 i SA2). Yrkandet är riktigt i sak och ska bifallas.

Storms skadeståndsyrkande

Rättegången i den Ryska domstolen

58. Storm har hävdatt att Rurics väckande av talan i rättegången vid den Ryska domstolen i juli 2012 i syfte att utkräva en fordran enligt ett av de Låneavtal som överlåtits till Tiberton mot ZAO Grifon utgör ett avtalsbrott mot SA2, som berättigar Storm till skadestånd från Ruric för Storms uppkomna kostnader för rättegången och för Storms biträde till ZAO Grifon.
59. Ruric har som första principiella invändning anfört att Förlikningsavtalet förhindrar Storm från att framställa något skadeståndsyrkande enligt SA2, även om de händelser som påståtts utgöra ett avtalsbrott ägde rum efter ingåendet av Förlikningsavtalet.
60. Det är otvistigt att SA2 förblev gällande efter ingåendet av Förlikningsavtalet. Som Storm helt riktigt påpekar ersattes SA2 inte av Förlikningsavtalet. Skiljedomaren finner att ordalydelsen i Förlikningsavtalet inte kan förstås så att det skulle förhindra någon part att framställa nya anspråk enligt SA2 baserade på händelser som har inträffat efter ingåendet av Förlikningsavtalet. Enligt Skiljedomarens uppfattning måste denna invändning från Ruric falla.
61. Rurics andra principiella invändning mot det framställda yrkandet är att Storm inte var part i rättegången vid den Ryska domstolen, att rättegången inte orsakade någon skada för Storm och att Storm inte hade någon skyldighet att ikläda sig några kostnader för ZAO Grifon och att ZAO Grifon avstod från sin rätt att yrka ersättning i rättegången vid den Ryska domstolen.
62. Det är otvistigt att Storm är part i SA2. Frågan är om Rurics handlande utgör ett avtalsbrott mot SA2 som ger Storm rätt till ersättning för de kostnader som nedlagts för att biträda ZAO Grifon i rättegången.
63. Rättegången vid den Ryska domstolen rörde ett av Låneavtalen. "Rätten att kräva återbetalning" enligt Låneavtalet överlätts obestridligen av Ruric till Tiberton (och senare till Pete Limited), och inte till Storm. Således var detta, vilket påpekats av Ruric, primärt ett skuldförhållande mellan ZAO Grifon och Ruric och därefter mellan ZAO Grifon och förvärvaren Tiberton.
64. Enligt Skiljedomarens uppfattning har Storm inte förklarat på vilket sätt Rurics handlande utgör ett avtalsbrott gentemot Storm. Storm har inte åberopat någon specifik bestämmelse i SA2 som skulle berättiga Storm till skadestånd

från Ruric i detta avseende. Enbart den omständigheten att Storm är part i SA2 och (frivilligt) påtagit sig kostnader för ZAO Grifons försvar mot Ruric ger inte Storm en självständig rätt till skadestånd från Ruric enligt SA2.

65. Det kan vara så att en överlåtare i förhållande till förvärvaren är skyldig att avstå från att framställa krav på betalning av en överlåtens fordran. Emellertid ska denna fråga inte prövas av Skiljedomaren eftersom Tiberton inte framställt några yrkanden med avseende på Rurics väckande av talan i Ryssland. Skiljedomaren kan inte se att en överlåtare har en sådan skyldighet att avstå från att framställa krav på betalning i förhållande till någon annan part än förvärvaren. Som en konsekvens av denna analys finner Skiljedomaren således att Ruric inte har brutit mot någon förpliktelse som skulle ge Storm rätt till skadestånd från Ruric på grund av att denne väckte talan i rättegången i Ryssland.
66. Enligt Skiljedomarens uppfattning bekräftas ovanstående analys av den omständigheten att rättegången i Ryssland, oavsett utgång, inte skulle medföra någon omedelbar effekt för Storm. Även om det förekommit diskussioner under detta skiljeförfarande om huruvida ZAO Grifon med befriande verkan kan erlagga betalning enligt Låneavtalet är denna fråga irrelevant i förhållande till Storm, eftersom Storm inte hade rätt att kräva betalning från ZAO Grifon.
67. Skiljedomarens slutsats är således att den bevisning som framlagts inte har styrkt Storms påstående att Ruric har en skadeståndsskyldighet för kostnader som Storm påtagit sig i samband med Storms medverkan för att tillvarata ZAO Grifons intressen i den ryska rättegången. Yrkandet ska avslås.
68. *Pressreleasen*
69. Storm har hävdat att Rurics offentliggörande av en pressrelease den 9 juli 2012 utgör ett avtalsbrott mot lojalitetsplikten i SA2, som berättigar Storm till skadestånd från Ruric för kostnader som Storm ådragit sig för att skydda sig mot den skada som orsakats av pressreleasen. Storm har vidare påstått att pressreleasen skadade Storm och koncernen och medförde ett avbräck i dess verksamhet och att Storm, till följd av detta, varit tvungen att begränsa skadan genom att hantera uppkommande frågor, anlita PR-expert och genom att publicera egen information. Storm har även upprepade gånger bett Ruric att (i) återkalla alla krav och (ii) förse marknaden med korrekt information.
70. Ruric har som första principiella invändning anfört att Förlikningsavtalet förhindrar Storm från att framställa något skadeståndsyrkande enligt SA2, även om de händelser som utgör det påstådda avtalsbrottet inträffade efter ingåendet av Förlikningsavtalet. Skiljedomaren finner, av samma skäl som angivits ovan, att denna invändning från Ruric måste underkännas.
71. Rurics andra principiella invändning är att Storms yrkande avseende förlorat renommé är ett utomobligatoriskt yrkande som faller utanför skiljeförfarandet samt att det i vart fall inte uppkommit någon skada för Storm.
72. Storm är part i SA2 och de frågor som måste analyseras i detta hänseende är huruvida denna omständighet förpliktade Ruric att handla lojalt gentemot Storm och om så är fallet huruvida Ruric brutit mot denna förpliktelse samt, om så är fallet, vilken skada Storm har lidit till följd av detta.

73. Svensk lag erkänner att parterna i ett avtal kan omfattas av en lojalitetsplikt men lojalitetsprincipens omfattning är långt ifrån klar. Även om parterna i ett avtal inte skulle vara skyldiga att uppträda lojalt mot varandra i alla situationer torde det i vart fall kunna krävas att de inte är illojala. Som Storm helt riktigt har påpekat är detta ett obligatoriskt anspråk och faller som sådant inom ramen för detta skiljeförfarande och kan beaktas av Skiljedomaren.
74. Enligt Skiljedomarens uppfattning har var och en av parterna i SA2 en sådan lojalitetsplikt gentemot de övriga parterna. I ljuset av detta måste den pressrelease som utfärdades av Ruric den 9 juli 2012 ifrågasättas. Som Ruric helt riktigt har påpekat gäller pressreleasen Storm Capital, en i förhållande till Storm fristående juridisk person. Det måste dock ha varit uppenbart för Ruric att pressreleasen kunde förorsaka förväxlingar på marknaden rörande den påstådda svarandens identitet i den ryska rättegången. Vidare är det svårt att bortse från den omständigheten att den part mot vilken Ruric väckt talan i den ryska rättegången inte var Storm och att pressreleasen, med beaktande av parternas relationer och tidigare mellanhavanden, således förefaller ha utfärdats i ond tro.
75. Skiljedomaren finner således att Ruric bröt mot sin avtalsenliga lojalitetsplikt gentemot Storm genom att utfärda en pressrelease som potentiellt kunde ha skadliga effekter för Storm på marknaden. Ruric måste ha insett denna risk. Skiljedomaren finner att Ruric är skyldig att ersätta Storms styrkta skada till följd av detta.
76. Storm har anfört att den faktiska skadan för Storm är praktiskt taget omöjlig att styrka även om den sannolikt är betydande. Pedersen uppgav i sitt vittnesmål att pressreleasen hade medfört att Storm missat minst en affärsmöjlighet. Han redovisade inte någon specifik affärsmöjlighet som skulle ha missats av Storm. Pedersen uppgav dock att potentiella investerare och andra marknadsaktörer hade uttryckt en allvarlig oro för Storms förmodade inblandning i rättegången vid den Ryska domstolen och att det bland annat blev nödvändigt att anlita PR-konsulter för att medverka vid kommunikation till marknaden.
77. Skiljedomaren finner det skäligt att en part anlitar PR-expert när parten ställs inför att osann eller vilseledande information sprids på marknaden av en annan part. Genom detta kan den förfördelade parten försöka att minimera eller till och med eliminera den skada som kan orsakas av informationen. Det är likaledes skäligt för en börsnoterad part att inhämta juridisk rådgivning om åtgärder och procedurer i förhållande till Oslobörsen, enligt vad som uppgavs av Petersen. Det kan inte krävas att den förfördelade parten väntar tills det står klart om det föreligger några påtagliga konsekvenser av informationen eftersom det kan vara för sent att ställa situationen till rätta vid den tidpunkten. Den andra pressreleasen i november 2012 rädde inte bot på situationen. Således finner Skiljedomaren att Ruric är skyldig att ersätta Storm för dennes kostnader för PR-konsulter och för juridisk rådgivning med avseende på hanteringen av frågor rörande Oslobörsen. I detta avseende har Storm yrkat SEK 18.360 för PR-konsulter som anlits av Storm och NOK 15.625 för advokatkostnader i Norge. Det yrkade beloppet är skäligt och Storms yrkande ska bifallas.
78. Vad gäller förlorat renommé har Storm kvantifierat detta till SEK 100.000. Bevisbördan för existensen och storleken av denna skada åvilar Storm, som till stor del inte har styrkt sitt påstående. Storm har förlitat sig på den princip som ligger till grund för 35:5 RB.

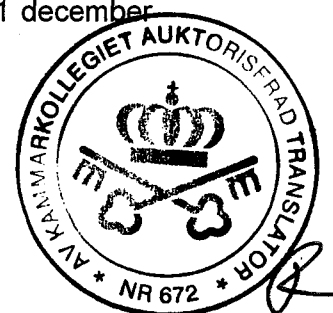
som lindrar bevisbördan när det är omöjligt eller svårt att föra bevisning om skadan. Även om Skiljedomaren anser att dessa principer även är tillämpliga på skiljeförfaranden ska de inte tillämpas i detta fall eftersom Skiljedomaren inte är övertygad om att det skulle vara svårt att framlägga relevant bevisning. Således avslås Storms yrkande avseende förlorat renommé.

Kostnader

79. Tiberton har vunnit mot Ruric gällande fastställsetalan men detta utgör endast en mindre del av skiljeförfarandet. Storm har vunnit mot Ruric gällande yrkandet om skadestånd för de kostnader Storm ådragit sig för att skydda sig mot den skada som orsakades genom att Ruric utfärdade pressreleasen den 9 juli 2012 även om endast ett mindre belopp döms ut och inget skadestånd ska utges för förlorat renommé. Å andra sidan har Ruric vunnit mot Storm gällande Storms skadeståndsyrkande mot Ruric avseende kostnader hänförliga till rättegången och biträdet till ZAO Grifon, vilket har ägnats mycket uppmärksamhet av parterna och även gäller det beloppsmässigt största yrkandet.
80. När det gäller ombudsarvoden har parterna behandlat Tiberton och Storm som en och densamma och inte inkommit med separata kostnadsyrkanden. Vad avser fastställsetalan har Ruric bestridit att Tiberton skulle ha rätt till kostnadsersättning avseende fastställsetalan, trots att yrkandet medgivits under loppet av detta skiljeförfarande och anført att talan var obehövlig. Tiberton å andra sidan har helt riktigt pekat på den omständigheten att fastställsetalan inte medgivits vid tidpunkten för Storms käromål utan först senare.
81. Det är Skiljedomarens uppfattning - med beaktande av dessa omständigheter och även efter en generell bedömning av hur förhandlingarna förts – att Tiberton och Storm ska bära sina egna ombudsarvoden och åttiofem procent (85 %) av Rurics kostnader för juridiskt biträde. På samma grunder finner Skiljedomaren att Ruric ska bära femton procent (15 %) av sina egna ombudsarvoden. Med beaktande av målets utgång ska Storm och Tiberton slutligen bära samtliga kostnader för skiljeförfarandet parterna emellan.
82. Ruric har yrkat ersättning med SEK 294.750 för ombudsarvoden och SEK 250 för kostnader. Kärandena har förklarat att de inte har några invändningar mot Rurics yrkande avseende ombudsarvoden och Ruric ska således tilldömas åttiofem procent (85 %) av sagda belopp.
83. SCC har fastställt avgifter och kostnader till Skiljedomaren och SCC till de belopp som anges nedan.

DOMSLUT

1. Skiljedomaren fastställer att Tiberton, och inte Ruric, genom ingåendet av SA2 blev rätt borgenär enligt samtliga Låneavtal (dvs. förtecknade i § 2 i SA2).
2. Ruric föreläggs att till Storm utge SEK 18.360 och NOK 15.625 jämte ränta enligt §§ 4 och 6 i den svenska räntelagen (1975:635) från 21 december 2012 tills full betalning erlagts.

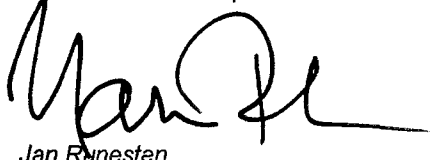

3. Alla Storms övriga yrkanden avslås efter prövning i sak.
4. Storm och Tiberton föreläggs att till Ruric utge ersättning för dennes ombudsarvoden med SEK 250,750 jämte ränta enligt § 6 i den svenska räntelagen (1975:635) på nämnda belopp från dagen för denna Skiljedom tills full betalning erlagts.
5. Parterna ansvarar solidariskt för betalningen av kostnaderna för skiljeförfarandet. Kostnaderna för skiljeförfarandet har fastställts enligt nedan.
 - arvodet till Skiljedomaren Therese Isaksson uppgår till EUR 6.679 plus moms EUR 1.670 och kostnadsersättningar på SEK 4.000 plus moms SEK 1.000.
 - SCC:s administrationsavgift uppgår till EUR 2.872 plus moms EUR 718.
6. Parterna emellan ska Storm och Tiberton slutligen bära alla kostnader för skiljeförfarandet.
7. Part kan väcka talan mot Skiljedomens avseende beslutet om Skiljedomarens arvode inom tre månader från den dag parten mottog Skiljedomens. Sådan talan ska väckas vid Stockholms tingsrätt.

Therese Isaksson

Översatt från förlaga på engelska, som för undertecknad uppvisats i elektronisk kopia.

Stockholm den 16 april 2013

Jan Rönesten

Av Kammarkollegiet auktoriserad translator från engelska till svenska (nr. 672).

